

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

L 455 / 11.8.2022

Biroul permanent al Senatului

Bp 367 / 11.8.2022

Nr. 9523/2022

08. AUG. 2022

380, 365, 356, 415, 371, 409, 411, 421, 472, 489, 464,
275, 375, 366.
Către: **DOMNUL TIBERIU HORĂȚIU GORUN,**
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 3 august 2022

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

- L 455/2022 1. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp.326/2022);
- L 380/2022 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp.279/2022);
- L 365/2022 3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996 (Bp.262/2022);
- L 356/2022 4. Amendamentele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului asupra propunerii legislative pentru completarea art.23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției (Bp.256/2022);
- L 415/2022 5. Propunerea legislativă pentru completarea și modificarea art. 269 din Legea educației naționale nr. 1/2011 (Bp. 316/2022);
- L 371/2022 6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.651 din Codul de Procedură Civilă, aprobat prin Legea nr.134/2010 (Bp.268/2022);
- B 367/2022 7. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.1/2011 - Legea Educației Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.18, din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare (Bp.367/2022);
- L 409/2022 8. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.235/2010 pentru acordarea burselor de merit olimpic internațional elevilor premiați la olimpiadele școlare internaționale (Bp.236/2022);
- L 411/2022 9. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 270 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României (Bp. 311/2022);
- L 421/2022 10. Propunerea legislativă pentru modificarea art.118 alin(1) din Ordonanța de urgență nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 324/2022);
- L 472/2022 11. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr.195 din 12 decembrie 2002 privind circulația pe drumurile publice*) - republicată (Bp.361/2022);

L489/2022

12. Propunerea legislativă pentru completarea Legii 227/2015 - privind Codul Fiscal (Bp.381/2022);

L464/2022

13. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp.341/2022);

L275/2022

14. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii 122/2006 privind azilul în România (Bp.162/2022);

L375/2022

15. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.91/2021 privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat (Bp.339/2022);

L366/2022

16. Propunerea legislativă pentru modificarea art.20 alin.(5) din Legea nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat (Bp.263/2022).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 421 / 11.8.2022

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art.118 alin(1) din Ordonanța de urgență nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat PSD Eugen Neață împreună cu un grup de parlamentari PSD, Minorității Naționale (**Bp. 324/2022**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.118 alin.(1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*¹, în vederea stabilirii posibilității de a depune plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției la judecătoria în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediu contravenientul, în prezent, plângerea fiind depusă la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

¹ ART. 118

(1) Împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

II. Observații

1. Modificarea propusă a făcut obiectul controlului de constituționalitate în numeroase rânduri, din perspectiva unor variate critici, în acest sens relevante fiind *Decizia CCR nr. 364/2012*², *Decizia CCR nr. 131/2014*³, *Decizia CCR nr. 281/2014*⁴ și *Decizia CCR nr. 125/2015*⁵, decizii prin care instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile actuale sunt constituționale.

Astfel, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și anume instanța competentă să soluționeze plângerea.

Această modalitate de reglementare este în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din *Constituția României, republicată*, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat, prin *Decizia nr. 281/2014*, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, precizând că „*Așadar, chiar dacă art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice instituie competența teritorială exclusivă a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant, la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil, așa cum eronat pretinde autorul excepției de*

² referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*;

³ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*;

⁴ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*;

⁵ referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*

față. Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane ce dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime”.

De asemenea, prin *Decizia nr. 1.029/2012*⁶, Curtea a statuat că „art. 118 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulat împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerilor împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere”.*

Precizăm că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare*, cererea de chemare în judecată poate fi formulată, în scris, personal sau prin reprezentant, inclusiv prin înscris sub formă electronică.

Ținând cont și de prevederile art. 183 din *Codul de procedură civilă*⁷ putem concluziona că petentul dispune de numeroase modalități prin care poate depune plângerea fără a fi prezent efectiv la sediul judecătoriei în a

⁶ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice;*

⁷ ART. 183

Actele depuse la poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere

(1) *Actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen.*

(2) *Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mail-ului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.*

cărei circumscripție a fost săvârșită fapta, iar cererea sa va fi considerată ca depusă în termen.

Totodată, evidențiem dispozițiile art. 264 din *Codul de procedură civilă*, care stipulează faptul că instanța examinează probele atât individual, cât și în ansamblul lor, stabilind, totodată, regula că judecătorul va aprecia toate probele în mod liber potrivit convingerii sale, „în afară de cazul când legea stabilește puterea lor doveditoare”.

De asemenea, semnalăm faptul că prevederile *Codului de procedură civilă* nu fac distincție între apărările depuse în scris sau cele formulate pe cale orală în timpul ședinței de judecată.

Mai mult decât atât, legea recomandă sau obligă la depunerea anumitor concluzii în scris, cum este cazul prevăzut la art. 244 alin. (2): „în cazul în care s-a dispus dezbaterea fondului la un alt termen, judecătorul poate pune în vedere părților să redacteze note privind susținerile lor și să le depună la dosar cu cel puțin 5 zile înainte de termenul stabilit potrivit alin. (1), fără a aduce atingere dreptului acestora de a formula concluzii orale”.

În aceeași ordine de idei, în cuprinsul art. 183 alin. (1) și art. 200 alin. (3) din *Codul de procedură civilă* se prevede, pe lângă posibilitatea îndeplinirii prin poștă a actelor de procedură, și o serie de garanții ale drepturilor reclamantului căruia, de pildă, i se vor comunica în scris lipsurile cererii de chemare în judecată, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii.

Așadar, chiar dacă este prevăzută o competență teritorială exclusivă a instanței de la locul săvârșirii faptei, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant, la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil.

Având în vedere că judecata se poate realiza și în lipsa contravenientului, iar plângerea se poate transmite și prin poștă, deplasarea sa nu este obligatorie.

⁸ ART. 264

Aprecierea probelor

(1) *Instanța va examina probele administrate, pe fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor.*

(2) *În vederea stabilirii existenței sau inexistenței faptelor pentru a căror dovedire probele au fost încuviințate, judecătorul le apreciază în mod liber, potrivit convingerii sale, în afară de cazul când legea stabilește puterea lor doveditoare.*

Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane care dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

Totodată, apreciem că o astfel de soluție normativă ar duce la îngreunarea circuitului documentelor și al procesului de administrare a probelor.

La comunicarea actelor de procedură pot exista întârzieri cauzate de expedierea corespondenței interjudețene doar o dată pe săptămână.

În plus, precizăm că, în practică, atunci când împlinirea termenelor procedurale este foarte apropiată de momentul expedierii actelor de procedură (de exemplu, o întâmpinare transmisă, alături de probe, în ultima zi a termenului pentru depunerea acesteia) se recurge la expedierea acestora cu poșta civilă, cu confirmare de primire, pentru ca instituția publică să se pună la adăpost de orice susținere a părții adverse referitoare la depășirea termenului.

Întrucât comunicarea între instituții va fi întârziată de distanțele mari, cel mai probabil se va recurge mai frecvent la acest mecanism, ceea ce va conduce la costuri mai mari în bugetele structurilor Poliției Române.

Totodată, precizăm că, potrivit art. 21 din *Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 107/2017 privind asistenta juridică în Ministerul Afacerilor Interne și în unitățile, instituțiile și structurile din subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare*, reprezentarea în instanță pentru o structură a Poliției Române poate fi asigurată de consilieri juridici ai altei structuri.

Cu toate acestea, transmiterea delegațiilor de la inspectoratele județene unde a fost săvârșită contravenția și care au calitate procesuală la cele din circumscripția instanței de la locul unde domiciliază contravenientul poate cauza extinderea termenelor de soluționare, adăugând încă un document administrativ în circuitul birocratic.

În legătură cu administrarea probelor, precizăm că martorii (asistenți sau oculari) locuiesc, de regulă, în zona săvârșirii abaterilor contravenționale. Or, deplasarea unui martor la o instanță de judecată ce nu se află în proximitatea locuinței sale implică unele costuri (transport, lipsă de la locul de muncă, eventual cazare) ce pot avea un efect disuasiv însemnat și un impact semnificativ asupra aflării adevărului în cauză. Deși este adevărat că martorii își pot recupera cheltuielile cu efectuarea deplasării de la partea care nu are câștig de cauză în urma procesului,

potrivit art. 326 din *Codul de procedură civilă*, aceste cheltuieli vor fi suportate de partea care a propus martorul, deci ar avea un impact însemnat asupra fondurilor publice disponibile în bugetele structurilor de poliție.

Pentru administrarea probelor, există și varianta comisiilor rogatorii. Potrivit art. 261 alin. (2)-(5) din *Codul de procedură civilă*, instanța sesizată cu judecarea cauzei poate dispune administrarea probelor prin comisie rogatorie „*dacă, din motive obiective, administrarea probelor nu se poate face decât în afara localității de reședință a instanței [...]*”.

Cu atât mai mult, în situația accidentelor rutiere, se dispune cel mai frecvent cercetarea la fața locului de către instanța de judecată.

În ipoteza modificării competenței instanței de judecată, cercetarea la fața locului nu poate fi făcută decât prin comisie rogatorie. Or, administrarea probei printr-un astfel de procedeu nu face altceva decât să creeze activități în sarcina a două instanțe de judecată (și, implicit, două structuri de asistență juridică din cadrul Poliției Române) acolo unde în prezent acestea sunt efectuate de una singură. Desigur, exemplul poate fi extins și la alte probe, cum ar fi proba testimonială (în situația în care martorul nu se poate deplasa din diferite motive la instanța însărcinată cu soluționarea cauzei) sau expertiza (mijloc de probă care, de asemenea, în cele mai multe cazuri are legătură cu locul săvârșirii contravenției, iar nu cu domiciliul petentului). În mod evident, nu se poate vorbi despre o debirocratizare și o facilitare a accesului la justiție în aceste condiții.

Astfel, rezultatul mediat, cauzat de întârzierile inevitabile, inerente modificării propuse, ar fi tergiversarea inutilă a procesului. Or, întârzierile în depunerea înscrisurilor ori în administrarea probelor vor conduce în mod inevitabil la acordarea mai multor termene de judecată.

Spre exemplu, proba testimonială poate fi administrată chiar la termenul de judecată la care aceasta este încuviințată, în măsura în care martorul a fost adus de una dintre părți.

Această posibilitate este înlăturată dacă proba va fi administrată, așa cum arătam mai sus, prin comisie rogatorie.

Mai mult, o astfel de procedură ar implica inclusiv citarea martorului la instanța care a primit comisia rogatorie, aspect care implică noi amânări ale cauzei.

În condițiile în care, ca urmare a intrării în vigoare a *Codului de procedură civilă* în anul 2013, procesele ce au ca obiect soluționarea plângerilor contravenționale au înregistrat o tendință certă de reducere a

duratei, considerăm că modificarea propusă ar fi de natură să inverseze această tendință.

Având în vedere că martorii domiciliază, de regulă, în localitatea săvârșirii contravenției, considerăm că valoarea cheltuielilor ridicate generate de citarea acestora la alte instanțe decât cele apropiate de localitatea de domiciliu va duce la răspândirea, în mod cert, a viziunii că efortul necesar pentru a contribui la aflarea adevărului este mult prea mare, astfel că Ministerul Afacerilor Interne se va confrunta cu o rată din ce în ce mai ridicată de refuz de a acorda sprijin organelor de poliție în cazurile prevăzute de lege.

În considerarea aspectelor anterior relevate, apreciem că în situația în care inițiativa legislativă intră în vigoare în forma propusă, va fi încălcat principiul prevăzut de art. 6 din *Codul de procedură civilă*, respectiv *dreptul persoanelor la un proces echitabil*, în termen optim și previzibil, dat fiind faptul că soluționarea plângerii contravenționale de o altă instanță decât cea de la locul săvârșirii faptei conduce inevitabil la prelungirea în timp a soluționării cererii, așa cum am indicat anterior.

Considerăm că este util ca judecarea cauzelor să se facă la locul săvârșirii faptei pentru buna desfășurare a procesului, deoarece la locul săvârșirii contravenției pot fi culese și administrate mai ușor probele, cu mai multă celeritate.

Așa cum am precizat și anterior, având în vedere că în ceea ce privește domeniul circulației pe drumurile publice, în materie de contravenții se impun cercetări la fața locului, expertize, audieri de persoane etc., o astfel de inițiativă legislativă are ca efect grevarea instanțelor cu sarcini suplimentare cum ar fi comisii rogatorii.

Mai mult, și cheltuielile ar crește semnificativ atât pentru stat, cât și pentru celelalte părți implicate în proces.

Totodată, nu trebuie neglijată nici citarea în proces a altor persoane implicate în evenimentul ce a generat încheierea procesului-verbal contestat.

Cu atât mai mult, în cazul accidentelor de circulație vor fi citați și ceilalți conducători auto implicați, dar și societățile de asigurare care fac constatarea pagubei cel mai bine tot în zona unde a avut loc evenimentul.

În ceea ce privește latura contencios-administrativă, evidențiem faptul că schimbarea competenței ar duce la o creștere a volumului de muncă în inspectoratele de poliție județene unde există concentrări mari de populație (cel puțin din punct de vedere formal, căci, pot exista discrepanțe majore între situația din documente și realitatea faptică).

În ipoteza adoptării inițiativei legislative, costurile (cu deplasarea martorilor, consilierilor juridici, intervenienților, avocaților, experților și chiar a magistraților, precum și alte costuri) ar crește considerabil.

De asemenea, menționăm faptul că, potrivit datelor statistice existente la nivelul Poliției Române, procentul proceselor-verbale de constatare a contravenției la regimul rutier ce au fost atacate în instanțe de către contravenienți este de aproximativ 2,09%, iar procentul proceselor-verbale de constatare a contravenției la regimul rutier anulate prin hotărâri definitive ale instanțelor este de aproximativ 0,35%.

Așadar, din totalul proceselor-verbale doar un număr foarte mic este anulat de către instanțele de judecată.

Având în vedere că în majoritatea cauzelor plângerile sunt respinse, cheltuielile ar fi puse în seama contravenienților, conform art. 453 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, ceea ce ar duce tot la o îngreunare a situației acestora, contrar intenției inițiatorilor.

Totodată, semnalăm faptul că în cazul în care un consilier juridic care primește delegație de reprezentare a altei structuri a Poliției Române apreciază ca necesară administrarea unor probe suplimentare, ar fi necesară o nouă corespondență prin care să fie solicitate aceste documente de la unitatea care are calitate procesuală pasivă în cauză.

2. Raportat la soluția normativă promovată, menționăm că inițiatorii ar fi trebuit să aibă în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, potrivit căreia *„reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției prin care se constată încălcări ale prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere.*

Astfel, stabilirea competenței teritoriale unice a instanței de judecată pentru soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei/unor contravenții la circulația pe drumurile publice are în vedere aplicarea unui criteriu general și obiectiv, și anume cel al locului unde a fost săvârșită și constatată contravenția, ceea ce este pe deplin justificat și rezonabil în considerarea specificului acestei categorii de contravenții, și anume mobilitatea sau starea de tranzit în care se află persoanele ce circulă pe drumurile publice și care

trebuie să respecte aceleași reguli de circulație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002”.

Așadar, în considerarea jurisprudenței relevată, precizăm că măsura privind soluționarea plângerii contravenționale de o altă instanță decât cea de la locul săvârșirii faptei, respectiv instanța în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul contravenientul, este de natură a conduce la prelungirea în timp a soluționării cauzei.

3. Semnalăm că demersul legislativ preconizat a făcut obiectul *propunerii legislative pentru modificarea art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului României nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și al art.32 alin. (1) din Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (Bp. 101/2019) și respinsă definitiv de Camera Deputaților în data de 13.04.2021.*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ

PRIM-MINISTRU

Președintele Senatului